

Տասներորդ հաղորդում

Մեկ նոր մարդու՝ որպես Աստծու գլուխգործոցի Ստեղծողը

Գրվածքների ընթերցում. Ծնդ 1:26, Եփա 2:14-16, 4:22-24

I. Մարդուն ստեղծելիս Աստծու մտադրությունը ընդհանրական մարդ ձեռք բերելն էր, որը կարտահայտեր Նրան ու կներկայացներ Նրան՝ Ծնդ 1:26, Եփա 2:15.

Ա. Աստված մարդուն ստեղծեց Իր պատկերով Իր արտահայտության համար և մարդուն տվեց Իր տիրակալությունը, որպեսզի մարդը ներկայացնի Աստծուն ու հաշվեհարդար տեսնի Նրա թշնամու հետ՝ Ծնդ 1:26:

Բ. Եկեղեցին՝ որպես նոր մարդը նոր ստեղծագործության մեջ, կրում է Աստծու պատկերը Աստծու արտահայտության համար և պատերազմում է Աստծու թշնամու դեմ Աստծու թագավորության համար՝ Կղա 3:10-11, Եփա 2:15, 4:24, 6:10-11:

Գ. Այն, ինչ բաժանված ու ցրված էր հին մարդու մեջ, վերականգնվել է նոր մարդու մեջ՝ Ծնդ 11:5-9, Գրծ 2:5-12, Կղա 3:10-11:

II. Նոր մարդը՝ որպես Աստծու պոեմը, գլուխգործոցը, ստեղծվել է Քրիստոսի մահվան միջոցով ու Նրա հարության մեջ՝ Եփա 2:10, 15-16.

Ա. Մենք պետք է հատուկ ուշադրություն դարձնենք 15-րդ խոսքի երկու արտահայտություններին՝ «Իր մսեղիում» և «Իր մեջ».

1. «Իր մսեղիում» Քրիստոսը վերջ դրեց տիեզերքում եղող բոլոր բացասական բաներին՝ Սատանային՝ բանաարկուին, Աստծու թշնամուն (Եբր 2:14), մեղքին (Հռմ 8:3, Հվի 1:29), ընկած մարդու մսեղիին (Գղտ 5:24), աշխարհին՝ «կոսմոսին»՝ Սատանայի չար համակարգին (Հվի 12:31), հին մարդով ներկայացված հին ստեղծագործությանը (Հռմ 6:6) և օրենքի բաժանող հրամանագրերին (Եփա 2:15):

2. «Իր մեջ»՝ որպես ոլորտում, տարրում և էահիմքում, Քրիստոսը հրեաներին ու հեթանոսներին որպես մեկ նոր մարդու ստեղծեց.

ա. Քրիստոսը ոչ միայն մեկ նոր մարդու՝ եկեղեցու Ստեղծողն է, այլև ոլորտը, որում նոր մարդը ստեղծվեց, և տարրն ու էահիմքը, որոնցով նոր մարդը ստեղծվեց:

բ. Քրիստոսը նոր մարդու բուն տարրն ու էահիմքն է, ինչի շնորհիվ Նա Աստծու աստվածային բնությունը մեկ ամբողջություն դարձրեց մարդկայնության հետ՝ հմտ Կղա 3:10-11:

Բ. Նոր մարդուն ստեղծելիս նախ՝ մեր բնական մարդը խաչվեց Քրիստոսի կողմից, այնուհետև՝ Քրիստոսը, մեր հին մարդուն խաչով ջնջելով, աստվածային տարրը ներդրեց մեր մեջ, ինչի արդյունքում մենք դարձանք Աստծու աշխատանքի գլուխգործոցը՝ լիովին նոր բան տիեզերքում, Աստծու նոր հայտնագործությունը՝ Հռմ 6:6, Բ Կրթ 5:17.

1. «Գլուխգործոց» նշանակող հունարեն բառը՝ «պոյեմա»-ն է. այն նշանակում է «մի բան, որ գրվել կամ ստեղծագործվել է որպես բանաստեղծություն, պոեմ»:
2. Պոեմ կարելի է համարել ոչ միայն բանաստեղծությունը, այլև արվեստի ցանկացած գործ, որն արտահայտում է այն ստեղծողի իմաստությունն ու մտահղացումը:
3. Մենք՝ եկեղեցին, Աստծու աշխատանքի գլուխգործոցը, Աստծու անսահման իմաստությունն ու աստվածային մտահղացումն արտահայտող պոեմ ենք. եկեղեցին Աստծու իմաստուն ցուցադրությունն է այն ամենի, ինչ Քրիստոսն է՝ Եփս 3:10-11:
4. Քրիստոսը մեզ համար Աստծուց իմաստություն դարձավ՝ որպես Աստծու փրկության երեք կենսականորեն անհրաժեշտ բաները՝ Ա Կրթ 1:30.
ա. Նա մեր արդարությունն է (մեր անցյալի համար), որի շնորհիվ արդարացվել ենք Աստծու կողմից, որպեսզի մեր հոգուն վերածնվենք և աստվածային կյանքը ստանանք՝ Հռմ 5:18, 8:10:
բ. Նա մեր սրբացումն է (մեր ներկայի համար), որի շնորհիվ սրբացվում ենք մեր շնչում, այսինքն՝ փոխակերպվում ենք մեր մտքում, զգացմունքներում ու կամքում Նրա աստվածային կյանքով՝ 6:19, 22:
գ. Նա մեր փրկագնումն է (մեր ապագայի համար), այսինքն՝ մեր մարմնի փրկագնումը (Հռմ 8:23), որի շնորհիվ կայսկերպվենք մեր մարմնում Նրա աստվածային կյանքով՝ Նրա փառավոր մմանությունն ունենալու համար՝ 8:23, Փլպ 3:21:
5. Աստծուց է այն, որ մենք մման ավարտում ու կատարյալ փրկության ենք մասնակցում, որը մեր ողջ էությունը՝ հոգին, շունչն ու մարմինը, Քրիստոսի հետ օրգանապես մեկ է դարձնում և Քրիստոսին մեր ամեն ինչը դարձնում և մեզ դարձնում իմաստուն ցուցադրումն այն ամենի, ինչ Քրիստոսն է:

III. Խաչի վրա Քրիստոսն Իր մեջ ստեղծեց նոր մարդուն՝ Իր մսեղիում վերացնելով հրամանագրերում եղող պատվիրանների օրենքը՝ մեջտեղի բաժանության պատը՝ Եփս 2:14բ-15ա.

- Ա. Օրենքը, որի մասին խոսվում է 15-րդ խոսքում, ոչ թե բարոյական պատվիրանների օրենքն է, այլ ծիսական պատվիրանների, ինչպիսիք են թլփատությանը, շաբաթը պահելուն և որոշակի կերակուրներ ուտելուն վերաբերող պատվիրանները:
- Բ. Հրամանագրերը ապրելակերպի ու երկրպագության ձևերը կամ տարատեսակներն են, որոնք թշնամանք ու բաժանություն են ստեղծում.
1. Խաչի վրա Քրիստոսը վերացրեց ապրելակերպին ու երկրպագությանը վերաբերող բոլոր կանոնները, որոնք բաժանում էին ազգերին՝ Խ. 15, Կղս 2:14:

2. Բաբելի ժամանակներից մարդկությունը բաժանվել է ապրելակերպին ու երկրպագության ձևերին վերաբերող հրամանագրերով. Աստծու տնտեսության մեջ եկեղեցական կյանքում մենք պետք է հաղթահարենք Բաբելը՝ Ծնդ 11:1-9.
 - ա. Մեր միակ ակունքը պետք է Քրիստոսը լինի. մենք չպետք է թույլ տանք, որ մեր ակունքը լինի մեր անցյալին, մշակութին կամ ազգությանը վերաբերող որևէ բան՝ հմմտ Կդս 3:10-11:
 - բ. Աշխարհիկ մարդիկ մշակութային տարբերությունները համարում են հեղինակության ակունք, բայց Քրիստոսի մեջ, մենք մեր վրայից հանել ենք այդ հեղինակությունը. այժմ մեր միակ հեղինակությունը Քրիստոսն ու իսկական միասնությունն են:
 - գ. Եթե պատրաստ լինենք թողնելու մշակութային հպարտությունը, Տերը կկարողանա պատշաճ եկեղեցական կյանք ձեռք բերել՝ Եփս 4:22-24:

IV. Նոր մարդու համար և նոր մարդու մեջ մենք պետք է թույլ տանք, որ Քրիստոսի խաղաղությունը դատավարի մեր սրտերում՝ 2:14ա, 15բ, Կդս 3:12-15, 2:14-18, Հռմ 5:1, Մտք 18:21-35.

- Ա. «Դատավարել» նշանակող հունարեն եզրույթը կարելի է նաև թարգմանել որպես «իրավարար լինել», «նախագահել», «զահակալել որպես կառավարիչ ու ամեն բան որոշող»։ Քրիստոսի՝ մեր սրտերում դատավարող խաղաղությունն իսպառ վերացնում է մեր բողոքները ցանկացած մեկի նկատմամբ՝ Կդս 3:13-15:
- Բ. Հաճախ մեր ներսում առկա երեք կողմ ենք գիտակցում՝ դրական, բացասական ու չեզոք. ուստի անհրաժեշտ է, որ ներքին դատավարումը լուծի մեր ներսում եղող վեճը.
 1. Ամեն անգամ, երբ զգում ենք, որ մեր ներսում տարբեր կողմեր վիճում կամ կռվում են, պետք է տեղ տանք Քրիստոսի նախագահող խաղաղությանը և թույլ տանք, որ այս խաղաղությունը, որը նոր մարդու միասնությունն է, ղեկավարի մեր ներսում ու վերջի խոսքն ասի:
 2. Մենք պետք է մի կողմ դնենք մեր կարծիքները, մեր պատկերացումները և լսենք ներբնակվող միջնորդ Դատավորի խոսքը:
- Գ. Եթե թույլ տանք, որ Քրիստոսի խաղաղությունը մեր սրտերում դատավարի, այս խաղաղությունը կլուծի մեր միջև եղող բոլոր վեճերը. այդժամ մենք ուղղահայաց խաղաղություն կունենանք Աստծու և հորիզոնական խաղաղություն՝ սրբերի հետ.
 1. Քրիստոսի խաղաղության դատավարման միջոցով մեր խնդիրները լուծվում են, և սրբերի միջև առկա տարաձայնություններն անհետանում են. այդժամ եկեղեցական կյանքը պահպանվում է քաղցրության մեջ, և նոր մարդը շարունակում է գործնականում գոյություն ունենալ:

2. Քրիստոսի խաղաղության դատավարումը Քրիստոսն է, ով աշխատում է մեր ներսում, որպեսզի իրագործի Իր ղեկավարումը մեզ վրա, վերջին խոսքն ասի և վերջնական վճիռը կայացնի՝ հմնտ Եսայ 9:6-7:
3. Եթե մնանք Քրիստոսի գահակալող խաղաղության ղեկավարման ներքո, ուրիշներին չենք վիրավորի և վնաս չենք հասցնի. ընդհակառակը, Տիրոջ շնորհքով ու Նրա խաղաղության օգնությամբ ուրիշներին կյանք կսպասավորենք:
4. Այս խաղաղությունը պետք է կապի բոլոր հավատացյալներին ու միացնող կապ դառնա՝ Եփս 4:3:

V. Մեկ նոր մարդու մեջ Քրիստոսը բոլոր անդամներն է և բոլոր անդամների մեջ է՝ Կղս 3:10-11.

- Ա. Մեր մեջ բնակվող Քրիստոսը մեկ նոր մարդու բաղադրիչն է՝ 1:27, 3:11.
1. Քանի որ Քրիստոսը նոր մարդու բոլոր անդամներն է, նոր մարդու մեջ հնարավորություն, տեղ չկա որևէ բնական մարդու համար (որևէ ռասայի, ազգության, մշակույթի կամ հասարակական կարգավիճակի համար)՝ խխ. 10-11:
 2. Ինչպիսի մարդ էլ որ լինենք, եթե բանը վերաբերում է նոր մարդուն, մենք բոլորս ոչինչ ենք:
 3. Մեկ նոր մարդու մեջ միայն մեկ անձ կա՝ համաբովանդակ Քրիստոսը՝ 2:17, 3:4, 11:
- Բ. Նոր մարդու համար մենք բոլորս պետք է ընդունենք Քրիստոսին՝ որպես մեր անձի՝ Եփս 2:15, 3:17ա.
1. Եկեղեցուն՝ որպես Քրիստոսի Մարմնին, անհրաժեշտ է Քրիստոսը՝ որպես դրա կյանքը. եկեղեցուն՝ որպես նոր մարդուն, անհրաժեշտ է Քրիստոսը՝ որպես դրա անձը:
 2. Քրիստոսը բոլորիս մեջ է որպես մեկ անձ, ուստի բոլորս միայն մեկ անձ ունենք՝ Գղտ 2:20, Եփս 3:17ա:
 3. Նոր մարդու գործնական գոյության համար հին մարդու ամբողջական անձը պետք է մի կողմ դրվի և մենք պետք է ապրենք մեր նոր անձով՝ Հռմ 6:6, Գղտ 2:20, Եփս 4:22-24, 3:17ա.
- ա. Մենք պետք է ապրենք նոր մարդու մեջ եղող կյանքով՝ Քրիստոսին որպես մեր անձն ընդունելով և դրանով իսկ Նրան թույլ տալով, որ կայացնի բոլոր որոշումները մեր մեջ:
- բ. Հենց որ տեսնենք մեր՝ նոր մարդու մասը լինելը, անկարող կլինենք որոշումներ կայացնելու սոսկ ինքներս մեզնով:
- գ. Մենք պետք է տեսնենք, որ մենք ընդհանրական Մարմինն ենք ու ընդհանրական նոր մարդը, և որ թե՛ մեր ապրելակերպը (անձը) և թե՛ մեր շարժվելը (կյանքը) ընդհանրական են՝ Ա Կրթ 12:12, Հռմ 12:4-5:

4. Մենք պետք է Եփս 2:15-ի «մեկ նոր մարդ» արտահայտությունը դիտարկենք Հոմ 15:6-ի «մեկ բերան» և Ա Կրթ 1:10-ի «միևնույն բանը խոսել» արտահայտությունների հետ.
 - ա. Նախկինում չափազանց շատ բերաններ կային, որովհետև չափազանց շատ անձինք կային:
 - բ. «Միաբանորեն»-ը և «մեկ բերանով»-ը (Հոմ 15:6) նշանակում են, որ թեև մենք շատ ենք, ու թեև բոլորը խոսում են, մենք բոլորս խոսում ենք «միևնույն բանը» (Ա Կրթ 1:10):
 - գ. Թեև մենք շատ ենք և տարբեր տեղանքներից ենք, բոլորս մեկ բերան ունենք, և բոլորս մույն բանն ենք խոսում. պատճառն այն է, որ բոլորս մեկ նոր մարդն ենք, ով միայն մեկ անձ ունի՝ Եփս 2:15, 4:22-24, 3:17ա, Հոմ 15:6, Ա Կրթ 1:10: